

følgelig ikke kunde have. Hvad det angaar, at det ikke ses, at Sagen har været hos Ministeren, har det ikke været en medvirkende Grund til, at vi ikke have henvist Andragendet. Det er jo sandt og rigtigt, at det ikke ses af Andragendet eller af Bilagene, at det har været hos Ministeren. At det for nogle Aar siden har været der, kan gerne være, men det vide vi ikke. Vi sige derfor heller ikke i vor Motivering, at vi afvise det af den Grund, der staar ikke her, som undertiden ellers, naar der ikke gøres Indstilling om et Andragende: Da det ikke ses, at Sagen har været hos Ministeren, gør Udvalget ingen Indstilling. Nej, den eneste Grund til, at vi ikke have indstillet det, er, som sagt, at hele Spørgsmaalet om den grønlandske Handel er under Overvejelse i Ministeriet. Jeg haaber, at disse Overvejelser nu, da vi ogsaa paa dette Omraade have faaet et Systemskifte, ville føre til, at den varme Interesse, som det ærede Medlem føler for de grønlandske Forhold, kan blive tilfredsstillet snarest muligt. Jeg vil derfor anbefale det ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage, ellers maa jeg indstændig anmode Tinget om at stemme mod Henvisningen.

J. Jensen (Præstø Amts 6te Valgkreds): Naar jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag til Betænkningens Nr. 65, er det, fordi jeg kunde ønske, at den højtærede Indenrigsminister vilde tage under nøje Overvejelse, om han ikke paa det givne Grundlag kunde komme til et Resultat, der var modsat det højtærede Finansudvalgs. Der er af mig indbragt et Andragende fra Møens Arbejderforening, som gaar ud paa, at der gives denne Forening et Statstilskud til dens Begravelseskasse, i Lighed med, hvad den vilde have faaet, hvis den havde opnaaet Anerkendelse. Naar den ikke ønsker Anerkendelse, er Grunden for det første den, at den omfatter et meget stort Distrikt, saa godt som hele Møen, og for det andet den, at det vilde medføre en meget besværlig Administration af Kassen. Den ønsker altsaa et Statstilskud, svarende til det Bidrag, den vilde opnaa, hvis den havde Statsanerkendelse. Jeg maa meget beklage, at det højtærede Finansudvalg ikke har kunnet henvise dette Andragende til Indenrigsministeren, thi jeg tror, at det saa vilde være lykkedes Arbejderforeningen at faa dette Tilskud. Foreningen er oprettet allerede 1865 og har gjort meget godt. Det er en Forening, som er fuldt ud berettiget til at

nyde Statstilskud, men som af de Grunde, jeg har anført, ikke ønsker Anerkendelse. Jeg vil derfor meget ønske, om den højtærede Minister ved en Overvejelse af denne Sag kunde komme til det Resultat, at han kunde gaa med til at give Statstilskud. Jeg skal med disse Ord anbefale det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille.

Meyer: Dansk Atlet Union har henvendt sig til Rigsdagen med en Anmodning om at faa et Tilskud paa 5,000 Kr. for derved i Sommer at kunne afholde et internationalt Stævne og ved Hjælp af dette Stævne at udbrede Kundskaben til den Sport, Unionen driver, nemlig Atletsporten, der i de senere Aar har faaet en ganske betydelig Udbredelse her i Danmark, og som i ganske særlig Grad øves af de yngre Arbejdere i Købstæderne. Det ses af Sagen, som den foreligger her i Betænkningen, at man ikke har henvendt sig til Regeringen, og det er ganske vist en Formfejl, jeg meget beklager. Jeg er gaaet ud fra, at Andragerne virkelig havde sendt deres Andragende ogsaa til Indenrigsministeren. Det er imidlertid ikke sket, og saaledes har altsaa kun Finansudvalget haft Sagen til Behandling. Det er af den Slags Formfejl, der gør, at man simpelt hen faar Sagen afvist. Imidlertid vil jeg gerne have Lov til at æske den højtærede Ministers Mening om denne Sag for at faa at vide, hvorledes han vil stille sig over for det Spørgsmaal, der er fremme, nemlig at understøtte Sporten. Jeg tillader mig at tale nogle Ord for den, fordi jeg har den Opfattelse, at vi ere her inde paa et Omraade, som vi Rigsdagsmænd vistnok i højere Grad burde skænke Opmærksomhed, da Sagen ikke blot har en forbigaaende Interesse derved, at unge Mennesker drive Gymnastik og Sport, og det for Resten bliver deres private Sag, der ikke kommer Samfundet ved. Jeg mener, at Sporten, Idrætten er af stor Samfundsbetydning, og derfor noget, der burde kunne gøre Regning paa Rigsdagens Opmærksomhed. Med Hensyn til Atletsporten er der mange, der mene, at den ikke kan stilles i Rang med Gymnastikken, hvortil vi jo yde store Bidrag paa Finansloven og gøre det gladelig, fordi det har bidraget til, særlig paa Landet, at man har oprettet en Række Gymnastikforeninger og faaet Gymnastikken optaget i Skytteforeningerne, og det er utvivlsomt glædeligt, fordi man deri ser et Forsøg paa at gøre den danske Ungdom sundere. Men for de store, brede Lag og